

ali škarpo. Kmetje pa naj le še zanaprej ubijajo svojo živad na občinskih cestah. To se lahko vsakdo prepriča, da tako zanemarjenih občinskih cest, kakor so na Gori, se mora daleč naokrog iskati. Čuditi se je res, kako je bilo mogoče, da so zunanjji odborniki dovolili, da se ta denar v nepotrebni zid vrže. To naj naslednje označi: ko so gorski narodnjaki denar sprejeli, so ga vpisali v tržko blagajno, češ da ta denar občine sploh nič ne briga. Iz tega vzroka je dal odbor dovoljenje, da se škarpa zida. V mesecu oktobru 1910 pride deželni komisar iz Gradca; dobijo narodnjaki strah glede teh 1500 K in so sveto takoj iz tržke v občinsko blagajno prepisali; seveda samo številke, ker od denarja že ni bilo sluga ne duha, ker so ga že v imenovani zid izdali... Če se pomisli, da ima občina namesto denarja zid, katerega bo morala zanaprej popravljati, je dvojna škoda; prvič je denar po 1500 K izgubila, drugič pa še ima zid vdrževati. Ali se mora tako gospodarstvo za dobro smatrati? Ali naj vse občina trpi, kar neumni narodnjaki uganjajo; n. p. se jim je prvi dan takoj z zidanjem podrl, ker je Topolovec komandiral, da mora zidar kamenje šparati; zato se tudi mora skrbeti, da take oslarije sam plača!

V računih ima več izdatkov navedenih, katere je kar po svoji glavi naredil, brez da bi občinski odbor vprašal; te se mu mora na vsak način črtati! Zatoraj moramo tukaj javno Jurčeka poučiti, da se ima čez vsaki izdatek, kateri je v občinskem računu, posebej glasovati, če to kateri odbornik zahteva. Za našega gorskega rihatarja Jurja Topolovec pač država in dežela zastonj zakone izdajata, ker jih ta narodnjak s Klemenčičem itak ne vpoštovata. Ja Jurček, da celo občinskemu odboru na glasovanje, da se čez zakon glasuje?! Jurček si gotovo misli, da je že v blaženi Srbiji, da si take neumnosti dovoli. Nadalje še naj bo označeno, da je v občinski blagajni primanjkljaj; zategadel si ni mogel cele svoje letne plače računiti in si je samo za $\frac{1}{4}$ leta računal. Nadalje še je en skriti dolg (približno 2700 K), od katerega ni v računih ne duha ne sluga; ja to se mora reči: Narodnjaki izvrsto gospodarstvo; pri 150% dokladah se ni toliko doseglo, da bi si rihtar celo letno plačo zaračunil in bo to šele leta 1911 storil. Zatoraj je naša dolžnost, da se čez tako blaženo gospodarstvo pritožimo in zahtevamo, da naj deželni odbor red napravi. Drugače bodo nam narodnjaki res občino prodali! — Za hvaležnost, da so tudi nekateri zunajšni odborniki občinski račun potrdili, jim je Marija Habarca (tašča Klemenčiča) purana pripravila. Žalostno je res za občino, da ima odbornike, katere se pustijo za en kozarec vina in purana

prisiliti, da delajo proti interesom svojih volilcev! Ja šment, pa kaj bodo davkoplăčevalci doobili zato, da morajo take ogromne doklade plačevati?! Mislimo, da si vsaki davkoplăčevalci lahko sam presodi, kam da plovemo...

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Dragi „Štajerc“, dovoli nam prostorček za našo mladeničko zvezo, ki tako lepo „napreduje“. Že preje so tukajšnji fantje napravili neki mali shod, na katerem je govoril neki Čut ali Šut. Ta nam je predlagal, kako moramo napredovati. In res, naš načelnik in knjižničar prav dobro „napredujeta“; prvi ima že malo naslednico, par mesecov staro; drugi pa tudi menda niti tri meseca ne bo čakal. Lej ga, lej, zato smo se zbirali, zato smo imeli shode, da bi na ta način napredovali?! Tega naš pač ti nisi učil, ljubi „Štajerc“! Oh koliko veselja za cele klerikalne družine, posebno za tisto, pri kateri potrebujeta dve hčerki obenem pelnice... Kje so stariši? Kaj porečeo k temu? Kaj pravi g. župnik, kateri mora vendar vse to vedeti? V klerikalni stranki se uganjajo pač same grdobije. Proti temu pač ne pomagajo „užigalice za obmejne Slovence“. Pomagala bi le dolga batina... Dragi „Štajerc“, povem ti, da od zdaj zanaprej se odpovem „Slov. gospdarju“, ki je pravi smolar. V tem listu čitam le psovke čez „Štajerca“; jaz pa podem odslej edino pravi kmetski list podpiral, ker klerikalne mladeničke in dekliske zvezze so našemu ljudstvu le v škodo!

Ljutomer. Hanzek: Ti pje Jaka, si še čuja, da vsi rokovčači k lotmerškem Sevri v krmo letijo in kak je tam včasi lušno? — Jaka: Glih sen te htej pitati kak je to, da vse k Sevri tiste žlundre pit hodi. Ali grejo zavoli kelnarce? — Hanzek: Veš Jaka, tota je tak; k njemi pride tisti frizer, ki po zimi v rdeči srajci okoli leče, po leti pa v hišno peč kuri, da bi mu ne bi cima pod nosom zrasla. Potlej pa tudi včasi tista suha južna od doktora Grossmana ta pride. In ker sta ta dva in naš podvihani žalar najbolj kšajt ludje, tak pri Sevri podvihujejo ludi, kak se sunčene vure popravljajo in rdeče srajce oblačijo. Veš tista suha južna še ti celo zna povedati, kak se stari štempli novi delajo, po kaki manir more meti, če pride v kako ludsko kancljo. Zavolo svoje kšajt glave je dobla tista suha južna zadnokrat 4 dni urlauba od rihtara. Veš tista počast še celo srebrnega jastreba nosi na sukni. Jaz sen bija lani v Schönbruni pa sen vida eno opica, ti vrag če je tista ne kaj v žlahi s pravki. Ti Jaka, še nekaj novega! Vaupotičov Psemde se je vseh rokovčačov zneba; nobeden se mu ne vojpa o krmo, če glih ma najboljšo vino. — Hanzek: Veš Jaka, to pa je tak: Te da so Nemci meli pri Strassari banket, je enih par

Nemci tudi k Vaupotiču prišlo, pa so si pri dobrini kaplici lušno zapeli. Veš pa po ne Meni še gnes po vuhah zvoni tak kak bi kaznoval muzicirali. In glej to so rokovčači en cajt ped ni po šali, potl pa so jo popihali kak vetr od salovelj po straha in vujpajo si več k Ksandi na d kaplico. — Jaka: Veš Hanzek, tudi j nekaj novega zveda. Naš policaj dobri prednjištv policajskega psa tak kak je majo v vekih ista sled stah. Veš tisti pes pa rad muhe lovi ne sih rojak rokovčačov. — Hanzek: Grom, to pa sima je dobro vun šlo s psom, če resen muhe lovi. Draginja te gvišno tudi suhe južne žere? Veš prala in bode! Drugokrat da ma malo bol cajt barnah i bon ti poveda kak so se suhe južne prioma u Lenarti znebili. Zdaj pa lahko noč in pozdravljati Brezovega dreteprijubl

Stojnce pri Ptiju. Nekaj imamo poročal na t Stojnic; pa ni nič novega, ker se je kaj toliko, d že večkrat v Stojnicih zgodilo. Mladenič načne v Vajda si je pri sosedu, posestniku Francu vič dolati, v hudi zimi izposodil v levo roko konjko sred desno pa puro, da si je s perutnino roko qačne že Puro pridal je v desno roko, ker je roko romana go da si večkrat obrise pot iz čela, ki mu jemo no stal vsled hitre hoje. Nesrečnež je imel v robo zmoljek opravka, da je tam celo perutnino tek po zabil... Sodniji se je pritožil, da so ga orodjemščine prisilili v priznanje, da je kradel. Previdnelom, nija pa je to tožbo zavrgla in je njega na aslužko mesec ječe odsodila; v priboljšek mu je dalsakor 1 vsaki teden dvakrat trdo postelj. Zraven janjan. S bil še 24 ur, ker je pri sodniji prehitro gorako ne Njegova mati ga hudo obžalovala, ker je bil skrat mfant po nedolžnem že večkrat obdolžen... Ine do * * * voje že

Iz Jesenic. Nov red je ustanovil na Šmrevlik neki veliki suhi kaplan po imenu Fröhlich, iti kak pa se šteje za velikega duhovnika, namreč prič z oženjeno gostilničarko pod pazduho. Imenosestni gospod sam se je pojavil na postno nedeljo v njegovi spokorni duhovniški obleki, namreč v položen talarju brez dolge sive brade in štrikom opano lji pasu, pod pazduho pa je v isti gostilni vodenji ra domačo gospo! — Najzanimivejše pa je to, da zvečer kaplan ni mogel domu v hišo. Fanci ončuje brat Mastno, ki je večna vrata zapiral, je in, iz reč pozabil ključ ven potegniti in tako je vili ne suhi kaplan ni mogel svoj ključ vtakniti v vrat. Brat povedano ključavnico. Prav milo je potem v svojih pred farovžkim zidovjem ter metal kamenem vel okna, da bi domačega fajmoštra zbulil. Ta tujen pa je sklenil, da se raditev pritoži na e jih mesto, sam pa da izstopi z svojega reda. Izrazljih smo pustni pondeljek zopet videli velikega talarja ljubezni v navadni obleki, mesto fars je kaplan Fröhlich preričal, da je nevarno lomiti 6. in 9. božje zapovedi, če tudi se steva med rimske katoliške farje. Gospobri ali na izbornem duhovskem kolegu!

Iz Jesenic. Neka novopečena skupščina načelstvom tovarniškega delavca Bayr Ignac Nunar Janeza je imela pretekli teden v raciji g. Paar-a na Jesenicah tajno prosvetil o bodočih občinskih volitvah in nastavljanju kandidatov. Pri tej priliki se je seveda učil po tovarni in kandidatu III. razreda g. Ponraj Sklenila je ta skupščina, katere naslov pa danes zamolčimo, da se samo kandidatuje in proti tovarni postavijo! No, to bode tudi še manj pa naprednjake kaj zabolelo. Kaj bode pa kdo s kako prošnjo do nas prispevati? Tovarna si pa lahko sama takim glovcem pomaga! Te besede naj si dobro podjeti, ki so pri zadnjem ljudskemu štetju materni jezik zatajili, pri jugrajšnemu shodu pomnijo!!! — „Z klerikalci gremo raje z tovarno“, tako vpije ta druhal! Le pojfarjem, ako niste enega Čebulja siti, je še drugi na Jesenicah in to je znani klen razgrajč France Čebul, saj tega nam treba obetati, ker ste to zadnjči pri volitvah bratovško skladnico pokazali! Da imate malo karakterja v sebi, to že vemo iz ustnih natakaric, katerim ste stotine kron po Dokazi so vam na razpolago! Če kedo osobito kaki hlapec tovarne, da bode s tem prav nobenega zastopnika tovarne ne voli, varno katera samo gospodarski stranki pri

Kuga.

Prav hudo od kuge prizadeta je tudi pokrajina Mandžurija. Mrljiči so v celih kupicah po cestah razloženi. Veliki mraz je prepredel, da bi segnili. Ali zdaj pribaja spomlad, mraz ponehava in treba je na kugi umrle mrlje proč spraviti. Zato so jih pričeli v Mandžuriji sežigati. V ta namen napravijo velike lame, v katere namečajo mrlje in jih sežigejo. Naša slika kaže to žalostno sežiganje. Baje se je že nad 10.000 mrljev sežigalo in še jih leži polno okoli. Evropski zdravnik so mnenja, da se bode grozovita kuga v spomladici po Kitajskem še huju razširila. V teh poldivjih pokrajinih manjka ravno vseh prav, da bi se razširjenje kuge omejilo.

